

have faaet en Beslutning, have Udførelsen af disse Beslutninger. Man kunde føre dette over paa Borgmestrene og mange Andre. Jeg skal imidlertid ikke fortsætte dette, men jeg paa-
 staaer, at man maa stee for Udviklingen af Selv-
 styrelse i Landet vilde gjøre et langt større
 Fremskridt ene og alene ved Hjærnelsen af
 Amtmændene fra Amtsrådet end ved alle de
 Lovbestemmelser, Ministeren har sigtet til. In-
 gen vil vist kunne nægte, at alle disse Løn-
 ningslove have et uafviseligt Krav paa at be-
 trages og behandles saavidt muligt som en
 Hædelse og under Æt, og jeg tænker mig, at
 det neppe vil være tvivlsomt, at Thinget ogsaa,
 i Anerkjendelse deraf, vil henvise dem alle til eet
 Udvalg. Nu troer jeg ikke med enkelte Talere, at
 det vil være muligt i denne saa langt fremrykkede
 Samling at kunne tilendebringe disse Sager,
 tilendebringe dem med Overbeviisning og med
 al den Rytte, Forhandlingen kan tilveiebringe,
 og jeg troer derhos, at den Vægt, hvormed en
 parlamentarisk Commission kan behandle disse
 Sager og upaatvileligt vil behandle dem, ikke
 vil undlade i sig selv at give Resultater, der
 ere velgjørende for Folket og Staten, og som
 tillige ere velgjørende for en velvillende Regje-
 ring; thi det er klart, at ved alle Indskræn-
 ninger og Reformers have Ministerne, har Re-
 gjeringen foruden andre Vanskeligheder ogsaa
 den, at alle de, der mere eller mindre person-
 ligt berøres af disse Reformers, ikke ere meget
 villige, men ofte endogsaa modvillige imod dem.
 Meget ofte — og det turde være en af den
 frie Forsatnings store og væsentlige Gøder —
 meget ofte kommer Regjeringens Styrke og kan
 kun komme fra Folket og Folkerepræsenta-
 tionen. Det er med Hensyn dertil, at jeg mener
 at burde henstille til Thinget, om ikke Dieblit-
 ket og Sagen ere gunstige for en saadan Com-
 missions Nedsættelse. Føler man ikke med den
 samme Varme, den samme Overbeviisning om-
 trent som jeg, at Tiden og Sagen ere der, da
 — maa jeg tilstaae — vilde jeg troe, at Com-
 missionen ikke burde nedsættes, thi da vilde
 dens Frugt vanskeligt blive betydelig, men troer
 man det, da forekommer det mig ogsaa, at det
 vilde være besynderligt, modsigende, ja næsten
 uforsvarligt, om man opsatte at gjøre dette
 Skridt, skyndte sig at — jeg havde nær sagt

— smætte disse Love af, og dermed for en
 længere Tid igjen fastslaae den nærværende
 Forvaltningstilstand. Jeg troer, at det er øn-
 steligt ikke at forlænge Debatten videre, og det
 ikke saa ganske lidet, jeg, navnlig med Hensyn
 til Foredraget igaar af et æret Medlem fra
 Kjøbenhavn (Fenger), en forhenværende Mini-
 ster, kunde have at sige, skal jeg derfor tilba-
 geholde.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, fattes
 Sagens Overgang til 2den Behand-
 ling under Afstemning og
 vedtoges eenstemmig med 73 Stemmer.

B. Christensen: Jeg tillader mig at
 foreslaae Sagen henviist til et Udvalg, og at
 dette Udvalg bliver sammensat af 11 Med-
 lemmer.

Madsen: Jeg tillader mig at foreslaae,
 at Udvalget kommer til at bestaae af 9 Med-
 lemmer. Det forekommer mig, at vi, saasnart
 vi ere gaaede over dette Antal, have havt 15
 Medlemmer, men det Tal 11 troer jeg ikke,
 vi før have havt i denne Session. Man kunde
 maa stee ogsaa være tilbøjelig til at sige, at Ud-
 valget kun skulde bestaae af 7 Medlemmer, og
 dette har jeg ogsaa oprindeligt tænkt, men da
 det ærede Medlem allerede har foreslaaet 11
 Medlemmer, vil jeg dog blive staaende ved mit
 Forslag om 9.

Da Ingen yderligere ønskede Ordet, fik
 man til Afstemning, hvorved:

Forslag af B. Christensen:

At der nedsættes et Udvalg, bestaaende af
 11 Medlemmer,

vedtoges med 55 Stemmer mod 24.

Dermed bortfaldt Madsens Forslag.

Formanden: Da Tiden er saa langt
 fremrykket, skal jeg ikke gaae til den næste paa
 Dagsordenen opførte Sag.

Før jeg slutter Mødet, skal jeg gjøre op-
 mærksom paa, at der under samme paa de